

Fróði Sandoy, form. í Kórsambandinum:

Støðið er hækkað hjá kórsangarunum

— Vit hava merkt týðiliga framgongd hjá kórsangarunum hesi seinastu árin. Meir letur seg gera eftir stytri tíð. Her eigur tann økta tónleikaundirvisingin sín stóra lut, sigur Fróði Sandoy, formaður í Kórsambandi Føroya.

— Endamálið við Ólavsekukórinum er, at hetta skal vera ein hugnalig løta undir Tinghúsinum — og hetta skal eisini vera høvi hjá fólki, sum ikki syngur við í nøkrum ávisum kóri, at sleppa at royna seg. Eg veit eisini, at útisetar gleða seg til at syngja í kóri á Ólavseku. Brúk er fyri hesum høvi, sigur Fróði Sandoy.

Kórsamband Føroya hevur nú ábyrgdina av Ólavsekukórinum. Fróði hevur verið formaður tvey tey seinastu árin.

Eingin fastur kórleiðari er til Ólavsekukórið. Kórleiðararnir plaga at skifta.

Gongur rættan veg

— Eitt, sum er at fegnast um, er, at støðið er hækkað hjá vanligum kórsangarum hesi seinastu árin. Meir letur seg gera eftir stytri tíð. Fyrr noyddist Ólavsekukórið at venja

oftari. Nú læra flestøll skrána eftir tveimum venjingum.

— Eg haldi, at tann økta tónleikaundirvisingin er høvuðsorsøkin. Hon er meira nú, enn hon hevur verið, og kórsangararnir eru »seriøsari« nú.

— Gleðiligt, at tað gongur rættan veg, sigur Fróði.

Eiga at fylgja við tíðini

— Viðvíkjandi Holmboe er at siga, at nýtt tilfar eigur at verða brúkt — hóast Holmboe er ikki nýggjur í Føroyum longur. Nú eru 20 ár síðani, at vit fóru undir at syngja Holmboe. Tá i tíðini kundi hesin tónleikur tykjast vera nútímans. Men atonalt er heta so avgjort ikki, sigur Fróði.

— Eitt sindur av mótstöðu er. Men nú er Holmboe so inngrögvín, at hann hevur sín rætt.

— Eg haldi, at vit eiga at taka nýtt tilfar við alla tíðina, so vit merkja broyting í føroyskum kórlívi. Kórsangur skal eisini fylgja við tíðini.

— Hetta merkir ikki, at vit ætla at troðka tað gamla til viks. Tað besta av tí gamla fer at liva viðari.

Føroyskt tilfar er tungt

— Men hinvegin haldi eg, at tað føroyska tilfarið er sera tungt. Okkum tørvar so avgjort lætt tilfar, og eg undrist á, at ikki fleiri av teim ungu tónasmiðum koma við luttum tilfari.

— Føroyskur skaldskapur er eisini tungur. Heldur tú, at hetta hevur við vedrið at gera?

— Ja, ikki er tað tí, at vegirnir eru ringir! Teir eru so asfalteraðir.

— Heldur er hetta óvani. Í so máta hava teir

yngru gamla fyrmynd í høvðinum, so alt verður so moll-kent. — Heldur skuldu teir havt eitt sindur av teirri lottu síðuni við.

— Tað føroyska tilfarið er ikki vinarligt móti áhoyrarunum, sum støðan er nú. Nógv fólk hevði fingið heilt annan áhuga fyri kórsangi, um reportarið smiltist eitt sindur meira. Okkurt átti at ligið imillum sálmasang og pop-tónleik. Har er stórt tómrúm.

— Nevn okkurt dømi um lættan føroyskan tónleik.

— Ja — tað er slettis ikki so lætt! Tað kvæðakenda er »lætt«. Sumt hjá Holmboe er lætt. Men annars er ikki lætt at minnast til nakað av føroyskum dur-kendum og livsjáttandi tónleiki, sigur Fróði Sandoy, formaður í Kórsambandi Føroya.

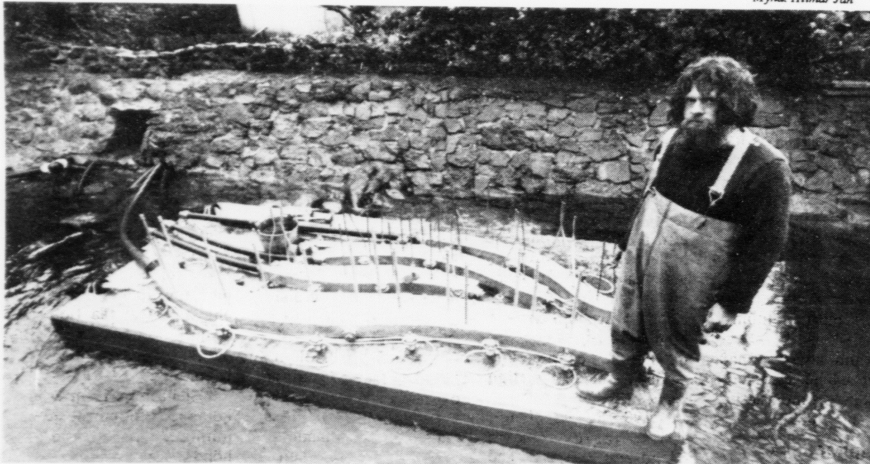


Fróði Sandoy, formaður í Kórsambandi Føroya: - Kórsangur eigur at fylgja við tíðini

Gosvatn í fleiri litum

Tróndur Patursson, listamaður, hevur seinastu vikurnar gjørt Havnini eitt nýtt prýði. Tað er eitt gosvatn, sum stendur í Havnará, beint áðrenn hon fer undir heilt við handilin hjá Bambusi. Í gosvatni eru eisini lögð ljós í ymsum litum, sum fara at lýsa upp gjøgnum vatni, tá myrkt er. Gosvatni skuldi eftir ætlan vera liðugt til Ólavseku, og tað hevur eydnast - tað varð sett til í gjár

Mynd: Hilmar Jan



Tinnur

Mítt heim

Har, id atlantsbylgjan brýtur høg og brótt, har, id blómur anga vítt um grønan flótt — har, id heidafuglur heldur sær á gleim, har í millum fjalla var mítt barndómsheim.

Mær í huga reistist eins og brim við strond longsulín at nema havsins fjaru lond. Kendi eg í æðrum brimsalt leika blóð, tá id ferðabúgvín eg á dekki stóð.

Lagnan legði leiðir, menti meg til mann, longsulín tó stóðugt mær í barmi brann. Lívdi eg í lotum — lukkugestur var — móti heimalandsstrond meg hugur stóðugt bar.

Her, id atlantsbylgjan brýtur høg og brótt, her, id blómur anga vítt um grønan flótt. Her, id heidafuglur heldur sær á gleim, her í millum fjalla aftur er mítt heim.